

N:o 62.

Af herr **A. Ericson** i Ransta, *angående ändrad lydelse af 41 § i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.*

I Kongl. Maj:ts nådiga förordning om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 § 41, bestämmes hvilka personer i anseende till sin tjänstemannaställning ej må varda ledamöter i kommunalnämnden. Bland dessa personer nämnas äfven folkskolelärare. Hvarför en kommun skall varda förhindrad att, der den så lämpligt finner, invälja en folkskolelärare i kommunalnämnden kan jag ej fatta, då folkskoleläraren ej är redovisningskyldig till eller på annat sätt står i sådant förhållande till kommunen, som gör honom olämplig till uppdraget. Tvärt om, har det oftast visat sig, att förhållandet är motsatsen, och folkskoleläraren är en både duglig och lämplig ledamot i kommunalnämnden och fattigvårdsstyrelsen. Trots åberopade kongl. förordnings föreskrifter har ock mången kommun icke blott invalt folkskoleläraren i kommunalnämnden och fattigvårdsstyrelsen, utan derjemte äfven valt honom till nämndens ordförande. Så har åtminstone inom Vestmanlands län mångenstädes förekommit. I fall man fruktar, att ett sådant uppdrag skulle kunna menligt inverka på skolans skötsel, så lär nog vederbörande tillse, att så ej sker.

Då således här i lag förekommer en olämplig bestämmelse, som dessutom flerstädes ej efterlefves, torde det vara skäl, att härvid vidtages förändring.

Jag får derfor vördsammast föreslå,

att Riksdagen för sin del måtte besluta sådan förändring i 41 § af här ofvan åberopade nådiga förordning, att ordet folkskolelärare der uteslutes.

Stockholm den 24 januari 1896.

Adolf Ericson.